Redactiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ.
Birourile de anunciurĭ:
Braşovu, piaţa mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.
Inserate mai primescŭ în Viena R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndel, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVI.

„Gazeta" ese în fiă-care di
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe anŭ.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ
a administraţiune, piaţa mare, Târgulŭ Inului Nr. 30 etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 141. — Braşovŭ, Lunĭ-Marţĭ, 29 Iunie (11 Iulie) — 1893.

Nou abonamentŭ la „GAZETA TRANSILVANIEI"

Cu 1 Iulie 1893 st. v.

se deschide nou abonamentŭ, la care învitămŭ pe toţĭ amicii şi sprijinitorii fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe unŭ anŭ	12 fl.
pe şése lunĭ	6 fl.
pe trei lunĭ	3 fl.

Pentru România şi străinătate:

pe unŭ anŭ	40 francĭ
pe şése lunĭ	20 „
pe trei lunĭ	10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe unŭ anŭ	**2 fl.**
pe şése lunĭ	**1 fl.**

Pentru România şi străinătate:

pe unŭ anŭ	**8 francĭ**
pe şése lunĭ	**4 „**

Abonarea se póte face mai uşorŭ prin **mandate postale.**

Administraţiunea
„Gazetei Transilvaniei".

Din causa sfintei sĕrbătorĭ de mâne, diarulŭ nu va apăré până Mercurĭ séra.

Braşovŭ, 28 Iunie v.

Greşéla cea mare politică, ce au făcut'o cei dela putere cu oprirea conferenţei naţionale române, se sparge acuma în capulŭ bietului primarŭ alŭ Sibiiului.

Tóte foile unguresci susţinŭ, că numai elŭ e de vină, că s'a grăbitŭ a face acelŭ pasŭ, fără de a aştepta avisulŭ ministrului de interne Hieronymi. Pe acesta îlŭ iau în apĕrare, dicêndŭ, că nicĭ nu s'a gânditŭ a călca dreptulŭ de întrunire alŭ alegĕtorilorŭ românĭ.

Foile oposiţionale maghiare emuléză cu foile guvernului în a scóte din încurcătură pe ministrulŭ de interne şi „Magyar Hirlap" merge până a pretinde dela dênsulŭ sĕ tragă în cercetare disciplinară pe d-lŭ Hochmeister, pentru că, trecêndŭ peste cerculŭ competenţei sale, a opritŭ adunarea din Sibiiu în contra legilorŭ.

„Magyar Hirlap" ca şi „Egyetértés" şi celelalte foi oposiţionale se folosescŭ ce-i dreptŭ şi de acéstă ocasiune spre a critica procederea guvernului, împutându-i, că n'a fostŭ destulŭ de prevĕdĕtorŭ şi energicŭ în cestiunea naţionalităţilorŭ, că nu face nimicŭ în contra pretinsei agitaţiunĭ din România, duşmănóse naţiunei maghiare ş. a. dér îndată ce e vorba de vr'unŭ interesŭ alŭ maghiarismului violentŭ faţă cu Românii aceeaşĭ oposiţionalĭ, lasă, cum vedemŭ, orĭ-ce critică la o parte şi caută sĕ-i vină întru ajutorŭ.

Relevămŭ acestŭ faptŭ în deosebĭ, ca s'arĕtămŭ cum contrarii românismului sciu sĕ'şĭ întocméscă tactica lorŭ când e vorba de causa comună a maghiarismului dér îl relevăm şi pentru a pune faţă în faţă acéstă tactică a partidelorŭ maghiare, cu tactica ce-o observă, mai alesŭ de unŭ timpŭ încóce, o parte a pressei române de dincolo în cestiunea cea mare română, care a emoţionatŭ şi ţine încordate, în modŭ atâtŭ de îmbucurătorŭ spiritele fraţilorŭ noştri din România.

In mijloculŭ mişcărei naţionale de dincolo, care se manifestă în simpatia adevĕrată, ce o nutrescŭ fraţii noştri liberĭ şi independenţĭ pentru noi Românii asupriţĭ şi în dorinţa lorŭ fierbinte de a vedé îmbunătăţindu-se sórtea nóstră amară, facŭ o impresiune de totŭ durerósă unele apariţiunĭ din luptele dilnice ale diarielorŭ de partidŭ, carĭ deşteptă în noi bănuiala, că şi cestiunea nóstră transilvană este privită, din partea unora celŭ puţinŭ, ca unŭ obiectŭ bine venitŭ spre a face politică militantă de partidŭ în interiorulŭ ţĕrii pentru nisce interese vremelnice de „dă-te josŭ ca sĕ mĕ sui eu".

Cu adevĕrată bucuriă sufletéscă amŭ privitŭ şi privimŭ, noi Românii de dincóce, la manifestaţiunile măreţe ale fraţilorŭ noştri în favórea causei nóstre drepte şi o adevĕrată mângâere pentru noi a fostŭ şi este împrejurarea, că aceste manifestaţiunĭ se conducŭ de idea cea mare a conlucrării tuturorŭ pentru salvarea lăţirea, înaintarea, sprijinirea şi întărirea culturei române în tóte părţile locuite de Românĭ.

Ca sĕ vorbimŭ mai pregnantŭ, ni-a servitŭ întotdéuna de cea mai mare mângâiere vĕdêndŭ, că întréga societate din România, *fără deosebire de partidŭ*, a îmbrăţişatŭ cu căldură causa culturei nóstre, care este causa generală a românismului, vĕdêndŭ cu deosebire, că la tóte ocasiunile fraţii noştri au accentuatŭ şi accentuéză acéstă comunitate de sêmţĕminte, ce légă pe toţĭ.

In faţa acestui curentŭ salutarŭ şi singurŭ mântuitorŭ în interesulŭ românismului ameninţatŭ, trebue sĕ ne întristeze şi sĕ ne neliniştéscă adêncŭ, când vedemŭ, că chiar nisce organe de frunte şi influente, cum este „Voinţa Naţională", găsescŭ o plăcere în a accentua tocmai acuma în cestiunea transilvănénă, totŭ feliulŭ de desbinărĭ şi neînţelegerĭ în sînulŭ Românilorŭ.

Cu adevĕrată surprindere vedemŭ, lansându-se acestŭ organŭ faime, ca acelea, că guvernulŭ şi partida dela putere în România arŭ lucra în ascunsŭ mână în mână cu guvernulŭ şi cu partida dela putere din Ungaria în scopŭ de a ne maghiarisa, că s'ar fi pusŭ chiar în înţelegere cu ómenĭ şi „partide" *din sînulŭ nostru*, alŭ Românilorŭ de dincóce, ca s'ajute astfelŭ duşmanilorŭ românismului sĕ ne pótă înghiţi mai uşorŭ şi mai iute.

Nu mai este de lipsă, credemŭ, a spune, că asemenĭ faime la noi nu potŭ produce decâtŭ mirare şi că povestea cu „Românii unguriţĭ" carĭ arŭ fi gata a merge mână în mână cu Maghiarii şi cu pretinşii lorŭ „prietinĭ" dela cârma României póte afla orĭ unde credĕmêntŭ, numai la Românii de dincóce nu.

Amŭ fostŭ constrînşĭ însĕ a releva acéstă ciudată apariţiune în presa fraţilorŭ noştri de dincolo findcă, cum vomŭ arĕta, ea ne atinge fórte de aprópe şi, ce e mai însemnatŭ, atinge în cea mai mare mĕsură chiar marile interese ale causei române naţionale.

In cestiunea conferenţei naţionale.

In afacerea conferenţei naţionale, primarulŭ Sibiiului, încă cu data de 4 Iulie n. c., a înaintatŭ d-lui Dr. Raţiu, ca preşedinte alŭ Comitetului centralŭ, unŭ alŭ doilea decisŭ alŭ sĕu, pe care-lŭ reproducemŭ aci după „Tribuna". Etă-lŭ:

Onorabilului comitetŭ esecutivŭ alu partidului naţionalŭ-românŭ, la mâna presidentului sĕu, d-lui Dr. Ioanŭ Raţiu.

în

Sibiiu.

Ca adausŭ la încunosciinţarea mea dela 2 Iulie 1893 nr. 49—1893, pres. mag, am onorulŭ a Vĕ comunica, că în conformitate cu încunosciinţarea d-lui comite-supremŭ alŭ comitatului Sibiiu, nr. 25—1893 dela 4 Iulie, ţinerea adunării extraordinare a alegĕtorilorŭ românĭ, convocată la Sibiiu pentru 9 Iulie 1893, se permite acum, fiindŭ însĕ a se observa următórele:

1. Localulŭ, în care se va ţiné adunarea, este a ni-se anunţa din bună vreme.

2. Supuşii strĕinĭ nu este permisŭ sĕ intre în sala desbaterilorŭ şi peste totŭ au sĕ se reţină şi pe stradă şi în localurile publice dela orĭ-ce demonstraţiă.

3. Presidiulŭ adunării este responsabilŭ, ca conclusele conferenţei sĕ fiă luate numai asupra obiectelorŭ conţinute în ordinea de di, presentată cu însciinţarea dela 24 Iunie a. c., şi că nicĭ unŭ oratorŭ sĕ nu comită digresiunĭ contrare statului şi legilorŭ.

FOILETONULU „GAZ TRANS."

Din viéţa regelui Carolŭ alŭ României*)

— Recensiune. —

E mai multŭ de unŭ anŭ şi jumĕtate, de când sub acestŭ titlu revista lunară „Deutsche Revue" publică în fiă-care numĕrŭ nisce notiţe memoriale de unŭ interesŭ particularŭ.

Se dice, că suntŭ noţile unui martorŭ ocularŭ. Le-am cetitŭ şi,—mărturisescŭ, asupra mea făcură impresiunea, că suntŭ memoriile regelui însuşĭ, pe carĭ martorulŭ ocularŭ le-a pregătitŭ numai pentru tiparŭ. Pré multe suvenirĭ personale şi sentimente intime esŭ aicĭ la ivélă, pe carĭ nicĭ chiar unŭ martorŭ ocularŭ nu le póte observa.

Dér conducŭ şi regii diare? De ce sĕ nu? Nu de multŭ cetisem, că moştenitorulŭ nostru de tronŭ, care se află în călĕtoriă în jurulŭ pămêntului, încă scrie diarŭ (Tagebuch) şi încă în 2 esemplare, dintre carĭ unulŭ are sĕ-lŭ predé monarchului după reîntórcere. Şi regele Carolŭ? Trebue că şi dênsulŭ a condusŭ diarŭ, celŭ puţinŭ Robert Scheffer, acestŭ vênătorŭ de scandale, amintesce în publicaţiunile sale senşaţionale**) — firesce cam în ironiă—că regele Mesiei (pseudonim pentru România) încă conduce diarŭ. Trebue, că n'a fostŭ după gustulŭ lui acéstă imprejurare, căcĭ tocmai din acestŭ diarŭ apare câtă energiă, prudinţă, abnegaţiune şi iubire de porulŭ sĕu suntŭ concentrate în inima acestui suveranŭ, pe care Scheffer l'a încărcatŭ în publicaţiunile sale cu epitetele cele mai odióse.

O lectură peste mĕsură captivătóre îţî ofere acestŭ diarŭ! Simtŭ, că numai aşa aşĭ puté îndestuli publiculŭ cetitorŭ, décă l'aşĭ traduce întregŭ. Dér asta nu o potŭ face, mĕ temŭ sĕ nu vinŭ în colisiune cu legea de pressă. Ca şi Nimrodulŭ celŭ mai pasionatŭ, care—ajungêndŭ la unŭ revirŭ plinŭ de sĕlbătĕcime şi vĕdêndŭ tabla négră cu inscripţiunea: „Aicĭ vênătórea e oprită" — trebue sĕ-şĭ pună pofta în cuiu şi puşca la piciorŭ, — astfelŭ trebue sĕ mĕ retragŭ şi eu dinaintea advertismentului „Retipărirea oprită—dreptulŭ de traducere reservatŭ!"

Şi nu va apăré nicĭ-odată românesce? Credŭ, că da, căcĭ dóră cuprinde istoria contimporană a României din péna cea mai autentică*) Cum sĕ nu apară istoria modernă a României în limba română,—dér până atuncĭ va mai trece multŭ timpŭ, căcĭ în cele vr'o 17 cóle apărute până acuma, abia s'au pertractatŭ 3 anĭ. Au sĕ ésă o grămadă de volume!

*

Indată la începutŭ se facŭ elogiurĭ poporului românŭ. Dela Adria şi declivităţile Alpilorŭ şi a Sudeţilorŭ — până la marea négră, e celŭ mai numĕrosŭ poporŭ. Teritorulŭ limbei sale e mai rotundiţŭ, decâtŭ alŭ orĭ cărui vecinŭ: Intre Tisa şi marea négră, Carpaţii galiţienĭ şi Dunăre n'are rivalŭ de mĕsura sa, şi se conclude, că unirea politică a acestui poporŭ de 10 milióne, ar fi o necesitate naturală.

De aicĭ trece la notiţele de diarŭ şi descrie pertractările începute de bărbaţii de statŭ ai României cu prinţulŭ Carolŭ, $2^1/_2$ óre a pertractatŭ Brătianu şi Dr. Davila la 1. Maiu 1866 cu tatălŭ prinţului, fără sĕ fi obţinutŭ vr'unŭ resultatŭ definitivŭ. Atuncĭ s'au dusŭ la prinţulŭ însu-şĭ, pe care se nisuiau a-lŭ îndemna la o resoluţiune grabnică.

Chiar de ar lua vr'o resoluţiă, cum sĕ o esecute? Carolŭ era oficerŭ activŭ, Prusia duşmănită cu Austria. Odată orênduită mobilisarea, nu puté părăsi ţéra fără sĕ fiă consideratŭ de desertorŭ. Bismark i a datŭ sfatulŭ sĕ céră concediu pentru strĕinătate. Ajunsŭ la granuţă sĕ-şĭ dea dimisia.

Aşa a şi făcutŭ.

Călĕtoria sub pseudonimulŭ unui neguţătorŭ, care merge la Odessa — e unŭ romanŭ întregŭ. In Salzburg îlŭ întrébă

*) Aus dem Leben König Karls von Rumänien nach den Aufzeichnungen eines Augenzeugen. „Deutsche Revue", herausgegeben von Richard Fleischer, Breslau und Berlin, Eduard Trewendt. Preţulŭ pe unŭ pătrarŭ 6. M.

**) „Misère royale" în numerii primĭ a. c. din „Nouvelle Revue"

*) Unele foi din Bucuresci au reprodusŭ o parte însemnată din memoriile apărute până acuma în „Deutsche Revue". — Red.